

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 26. september 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

THA/ J.nr. 2013-5974

**Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. august 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 337 (SOU Alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).**

Spørgsmål nr. 337:

"Ministeren bedes redegøre for, hvor i serviceloven i forhold til praktisk bistand, personlig pleje, borgerstyret personlig assistance m.v., det fremgår, at der skal tages hensyn til de pårørende således, at de ikke bliver hjælpere for deres pårørende med et handicap. Endvidere bedes ministeren redegøre for, hvor i vejledningen til serviceloven, at det fremgår, at der skal tages hensyn til de pårørende, så de ikke bliver hjælpere til deres pårørende med handicap."

Svar:

Det fremgår ikke af serviceloven, at der ved udmåling af hjælp skal tages et særligt hensyn til, at de pårørende ikke overgår til at blive hjælper for borgeren med handicap. Dette gælder både i forhold til personlig og praktisk hjælp m.v. efter § 83 og borgerstyret personlig assistance (BPA) efter § 96. Hensynet til de pårørende er derimod beskrevet på vejledningsniveau, ligesom det er kommet til udtryk i Ankestyrelsens praksis.

I forhold til hjælp efter servicelovens § 83 fremgår det således af punkt 102 i Vejledning om hjælp og støtte efter serviceloven, at ved vurderingen af det konkrete behov for hjælp og støtte skal kommunalbestyrelsen bedømme borgerens samlede situation. Der skal bl.a. tages hensyn til borgerens pårørende og netværk og at eventuelle øvrige medlemmer af den fælles hus-

stand deltager i opgaveudførelsen i hjemmet. Hvis der er større børn i hjemmet, skal der ved vurderingen af behovet for hjælp ikke stilles krav, som går udover de krav, der normalt stilles til større børn. Der kan i denne forbindelse f.eks. ses på, hvordan opgaverne i hjemmet blev fordelt før, der opstod behov for hjælp.

I forlængelse heraf skal nævnes Ankestyrelsens principafgørelse nr. 221-11 om tildeling af praktisk hjælp i hjemmet, hvori det fastslås, at en kommune er berettiget til at tage hensyn til, i hvilket omfang en borgers ægtefælle er i stand til at varetage opgaver i hjemmet.

I forhold til BPA efter servicelovens § 96 fremgår det af punkt 33 i vejledning om borgerstyret personlig assistance, at udmåling af hjælpen sker efter en konkret, individuel vurdering af borgerens behov for hjælp og ud fra formålet med ordningen om at skabe en fleksibel og helhedsorienteret ordning. Udmålingen skal tage udgangspunkt i, hvad den enkelte borger kan klare selv. Det fremgår endvidere af vejledningens punkt 34, at der ikke er hjemmel i serviceloven til at pålægge en ægtefælle eller andre at påtage sig de udvidede pleje, overvågnings og ledsagefunktioner, der normalt indgår i en BPA ordning.

I forlængelse heraf har Ankestyrelsen i principafgørelse 49-13 fastslået, at der ved udmålingen af BPA-hjælp skal tages hensyn til, i hvilket omfang en borgers ægtefælle er i stand til at varetage opgaver i hjemmet. Ankestyrelsen beskriver samtidig, at kravene til den raske ægtefælle omvendt ikke må have et sådant omfang, at ægtefællen ikke har mulighed for at få hvile og fritid i tilstrækkeligt omfang til at kunne klare sin egen daglige tilværelse. Herunder skal den raske ægtefælle have mulighed for at varetage sit arbejde, have fritidsinteresser m.v.

Annette Vilhelmsen

/ Hanne Stig Andersen